

АНОТАЦІЯ ДИСЦИПЛІНИ «ВНУТРІШНЯ МЕДИЦИНА»
підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти
галузі знань 22 «Охорона здоров'я»
спеціальності 228 «Педіатрія»
5 рік навчання

Програма вивчення дисципліни «Внутрішня медицина» складена відповідно до: освітньо-професійної програми (ОПП) підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти галузі знань 22 «Охорона здоров'я» спеціальності 228 «Педіатрія».

Згідно з Навчальним планом викладання наскрізної дисципліни «Внутрішня медицина» здійснюється на 4-5 курсах. Організація навчального процесу здійснюється за Європейською кредитно-трансферною системою організації навчального процесу (ЄКТС).

Структура навчальної дисципліни	Кількість кредитів, годин, з них	Аудиторних		СРС	Вид контролю
		Всього	Лекцій (годин)		
Назва дисципліни: «Внутрішня медицина»	7,5 кредитів / 225 год.	16	120	89	екзамен
за семестрами					
ІХ семестр	У потік – 3,5 кредити / 106 год.	16	45	45	залік
X семестр	У потік – 4,0 кредити / 119 год.	0	75	44	екзамен

Програма з «Внутрішньої медицини» на 5 курсі передбачає вивчення основ внутрішньої медицини за основними її розділами (кардіологія, ревматологія та нефрологія), при цьому наголос робиться на вивченні етіології, патогенезу, клініки, діагностики, лікування та профілактики основних та найбільш розповсюджених хвороб внутрішніх органів.

Орієнтовна тривалість практичних занять – 5,0 годин. Основна мета цього курсу – вивчення студентом основ внутрішньої медицини. Акцент робиться на навичках опитування та клінічного обстеження пацієнта, діагностиці, проведенні диференційної діагностики, лікуванні та профілактиці хвороб внутрішніх органів, діагностуванні та наданні екстреної медичної допомоги у випадку невідкладних станів, а також виконання медичних маніпуляцій. Студенти беруть участь у діагностично-лікувальному процесі пацієнтів під керівництвом викладачів кафедри. Також передбачено оволодіння/ознайомлення з процедурами, що найчастіше застосовуються в практиці внутрішньої медицини. Практичні заняття, клінічні обходи з асистентами, доцентами та професорами кафедри є основною частиною цього курсу. Кожен студент щоденно записує та доповідає клінічні результати обстеження хворих асистенту та пише карту хворого. Видами навчальних занять згідно з навчальним планом є: а) лекції, б) практичні заняття, в) самостійна робота студентів.

Тематичні плани лекцій, практичних занять та самостійної роботи розкривають проблемні питання відповідних розділів внутрішньої медицини. У лекційному курсі максимально використовуються дидактичні засоби (мультимедійні презентації, слайди, навчальні відеофільми, демонстрація тематичних хворих). Лекційний та практичний етапи навчання студентів складаються, переважно, таким чином, щоб лекції передували відповідним практичним заняттям.

Практичні заняття проводять на клінічних базах кафедри. Методика організації практичних занять з внутрішньої медицини передбачає необхідність:

- зробити студента учасником процесу надання медичної допомоги пацієнтам від моменту їх госпіталізації, обстеження, постановки діагнозу, лікування до виписки зі стаціонару;
- оволодіти професійними практичними навичками; навичками роботи в команді студентів, лікарів, інших учасників процесу надання медичної допомоги;
- сформувані у студента, як у майбутнього фахівця, розуміння відповідальності за рівень своєї підготовки, її удосконалення упродовж навчання і професійної діяльності.

Для реалізації зазначеного на першому занятті відповідного модуля необхідно надати студенту детальний план роботи в клініці та забезпечити умови для його реалізації. Цей план повинен включати:

- дослідження, які має засвоїти студент (або ознайомитись);
- алгоритми (протоколи) обстежень, встановлення діагнозу, лікування, профілактики відповідно до стандартів доказової медицини;
- курацію пацієнтів, яку має здійснювати студент упродовж вивчення дисципліни;
- доповіді історії хвороби пацієнта у навчальній групі, на клінічних обходах, практичних конференціях.

Курація пацієнта передбачає:

- 1) з'ясування скарг хворого, анамнезу хвороби та життя, проведення опитування за органами та системами;
- 2) проведення фізикального обстеження хворого та визначення основних симптомів/синдромів хвороби;
- 3) аналіз результатів лабораторного та інструментального дослідження;
- 4) встановлення діагнозу;
- 5) призначення лікування;
- 6) визначення заходів первинної та вторинної профілактики;

7) доповідь результатів обстеження хворого командою студентів у навчальній групі, розбір під керівництвом викладача правильності встановлення діагнозу, диференційного діагнозу, призначеного обстеження, лікувальної тактики, оцінки прогнозу та працездатності, профілактики.

Рекомендовано проводити практичні заняття з включенням:

1) контролю початкового рівня знань за допомогою тестових запитань, складених у форматі запитання з 5 варіантами відповіді, з яких 1 – правильна та перевірки робочих зошитів;

2) ведення 1-2 хворих із хворобами та станами, що відповідають тематиці заняття, з наступним обговоренням правильності встановлення діагнозу, диференціальної діагностики та лікувальних заходів із застосуванням засад доказової медицини і у відповідності до Національних та Європейських настанов і протоколів;

3) розгляду результатів додаткових методів дослідження (лабораторних та інструментальних), які застосовуються під час діагностики і проведення диференційного діагнозу, розгляд яких передбачений темою практичного заняття;

4) контролю кінцевого рівня знань за тестовими завданнями.

На практичних заняттях студентам рекомендується вести протоколи (карта хворого), в які необхідно вносити короткі відомості про хворих, обстеження під час практичного заняття, діагноз, план обстеження та призначене лікування.

Самостійна та індивідуальна робота студентів є складовою частиною навчальної діяльності і входить до кредитів ЄКТС кожного модуля та дисципліни в цілому. Вона включає:

- підготовку до практичних занять;
- виконання і захист ІСРС (доповідь реферату на практичному занятті; доповідь на клінічних конференціях баз кафедр; написання тез, статей; огляд наукової літератури за темами);
- підготовку і написання історії хвороби;
- оволодіння практичними навичками;
- підготовку до підсумкового контролю;
- написання робочого зошита за темою заняття.

Викладачі кафедр забезпечують можливість здійснювати самостійну роботу. Під час практичних занять та підсумкового контролю проводять контроль та оцінку її виконання.

Кафедра внутрішньої медицини має право вносити зміни до навчальної програми у межах до 15,0 %.

Засвоєння теми (поточний контроль) контролюється на практичному занятті. Рекомендується застосовувати такі засоби оцінки рівня підготовки студентів: тестові завдання, розв'язання ситуаційних задач, проведення лабораторних досліджень та оцінка їх результатів, аналіз і оцінка результатів інструментальних досліджень і параметрів, що характеризують функції організму людини, контроль засвоєння практичних навичок і медичних маніпуляцій.

Підсумковий контроль складається на останньому практичному занятті викладачу кафедри відповідно до графіка, затвердженого на навчально-методичній нараді кафедри. Оцінка успішності студента з дисципліни є рейтинговою і виставляється за багатобальною шкалою з урахуванням оцінок засвоєння окремих модулів.

Для тих студентів, які хочуть поліпшити оцінку з дисципліни, по завершенню вивчення дисципліни, навчальним планом передбачено термін для перескладання.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є профілактика, діагностика та лікування хвороб у клініці внутрішньої медицини.

Міждисциплінарні зв'язки: базуються на вивченні студентами анатомії людини, медичної біології, гістології, цитології та ембріології, патоморфології, фізіології, патофізіології, мікробіології, вірусології та імунології, фармакології, клінічної фармакології та клінічної фармації, радіології та радіаційної медицини, пропедевтики внутрішньої медицини.

Мета та завдання навчальної дисципліни

Метою викладання навчальної дисципліни «Внутрішня медицина» є формування здатності застосовувати набуті знання, уміння, навички та розуміння для вирішення типових задач діяльності лікаря в галузі охорони здоров'я, сфера застосування яких передбачена визначеними переліками синдромів та симптомів хвороб, невідкладних станів та хвороб, що потребують особливої тактики ведення пацієнтів; лабораторних та інструментальних досліджень, медичних маніпуляцій.

Основними **завданнями** вивчення дисципліни «Внутрішня медицина» на 5 курсі є:

- проводити опитування і клінічне обстеження хворих із основними хворобами системи кровообігу, сечовидільної системи, кістково-м'язової системи та сполучної тканини і аналізувати їх результати;
- визначати етіологічні та патогенетичні чинники найбільш поширених хвороб системи кровообігу, сечовидільної системи, кістково-м'язової системи та сполучної тканини;
- аналізувати типові клінічні ознаки, виявляти клінічні варіанти та ускладнення найбільш поширених хвороб системи кровообігу, сечовидільної системи, кістково-м'язової системи та сполучної тканини;
- встановлювати попередній діагноз найбільш поширених хвороб системи кровообігу, сечовидільної системи, кістково-м'язової системи та сполучної тканини;
- призначати лабораторне та інструментальне обстеження хворих з найбільш поширеними хворобами системи кровообігу, сечовидільної системи, кістково-м'язової системи та сполучної тканини та їх ускладненнях;
- на підставі оцінки результатів лабораторного та інструментального обстеження, проводити диференційний діагноз, обґрунтовувати та встановлювати клінічний діагноз найбільш поширених хвороб системи кровообігу, сечовидільної системи, кістково-м'язової системи та сполучної тканини;
- визначати необхідний режим праці та відпочинку під час лікування найбільш поширених хвороб системи кровообігу, сечовидільної системи, кістково-м'язової системи та сполучної тканини;
- визначати необхідне лікувальне харчування під час лікування найбільш поширених хвороб системи кровообігу, сечовидільної системи, кістково-м'язової системи та сполучної тканини;
- визначати принципи та характер лікування під час лікування найбільш поширених хвороб системи кровообігу,

сечовидільної системи, кістково-м'язової системи та сполучної тканини;

- призначати лікування, в тому числі прогноз-модифікуюче, найбільш поширених хвороб системи кровообігу, сечовидільної системи, кістково-м'язової системи та сполучної тканини та їх ускладнень;
- визначати тактику надання екстреної медичної допомоги на підставі діагнозу невідкладного стану;
- надавати екстрену медичну допомогу на підставі діагнозу невідкладного стану;
- проводити первинну і вторинну профілактику найбільш поширених хвороб системи кровообігу, сечовидільної системи, кістково-м'язової системи та сполучної тканини;
- оцінювати прогноз та працездатність хворих із найбільш поширеними хворобами системи кровообігу, сечовидільної системи, кістково-м'язової системи та сполучної тканини;
- виконувати медичні маніпуляції;
- вести медичну документацію;
- дотримуватися вимог етики, біоетики та деонтології у своїй фаховій діяльності.